

(celebrálta Nyerges András)

HETI TEXTUS

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 50. szám, 2018. december 14.

„Tudósaink sztrájkolnak. Bizalmatlanok a Magyar Tudományos Akadémiával szemben. Csőd-e ez? Az Akadémiát az akadémikusokon kívül senki sem tartja olyan intézménynek, amely minden ereje megfeszítésével a magyar kultúrát szolgálná” – írta a *Budapesti Napló*ban, 1901. október 11-én Lyka Károly. A magyarázat talán Jászi Oszkár (szintén 1901-es) cikkéből olvasható ki: „Mint annyi sokan, Tisza István gróf is csak a napi politika másodrangú szaksegédjét látja a tudományban, nem a társadalmi haladás dinamikai elvét. Így jut arra a hajmeresztő gondolatra, hogy a társadalmi tudomány a vezető politikusok szétszórt elveiből csináljon rendszert. Ilyen feladatra valódi tudós sohasem vállalkozott. Nem mondom, hogy nem lehetne embert fogni rá, kivált nálunk. De állítom, hogy ilyen tudománnyal minden valamire való lélek minden közösséget megtagad.”